

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 101. Wenceslaus Eusebius Lokovicius Princeps relegatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

functo etiam parentabat oratione fu- Sæc. XVII.
 nebri Antonius Arnaldus olim Sor- A.C. 1674.
 bonæ Doctor.

§. CI.

*Wenceslaus Eusebius Lokovicius Prin-
ceps relegatus.*

Dispersa pacis spe Ludovicus Franciæ Wagner hist.
 Rex subacta Burgundia Cæsareos Leop. 1. 5.
 ad Rhenum aggredi statuit, hujusque p. 363.
 expeditionis curam Turrenio Marefcallo Mont. mem.
 demandavit. Hic ergo duodecima Ju- pol. tom. 3.
 nii die, trajecto Rheno Sinzheimium Amelot.
 contendit, expugnatoque oppido cum mem. Hist.
 Cæsareis acri conflictu, sed anticipiti tom. 2.
 victoria decertat, in hoc solo superior,
 quod ei desideratis suorum quampluri-
 mis in acie adhuc noctem agere licue-
 rit, cum Cæsarei integris ordinibus
 retrocederent. Postea ipsemet quoque
 Turrenius devastato Palatinatu in Al-
 fatiam redire cogebatur, ab Argenti-
 nensibus strenue repulsus. Dein Holtz-
 heimium progressus, alliciente loci op-
 portunitate rursus in Cæsareos movit,
 non alio tamen pugnae successu, nisi
 quod præter impedimenta omnia suo-
 rum quatuor millia amiserit, & vicif-
 sim Cæsarei præter aliquot belli tor-
 menta in hostium manibus relicta plus-
 quam mille ducentos in prælio cæsos
 nume-

Sæc. XVII. A. C. 1674. numerarent: quocirca utraque pars sibi victoriam adjudicabat, eamque supplicationibus publicis, festivis ignibus, aliisque triumphis signis celebrabat: Nec felicius Cæsarei Brandeburgicis aucti, Brisacum cinxere, cum forte gloriosius Gallos iterata pugna fractos, morbisque pene consumptos insequi potuissent. Ast Belliducum dissidiis & cunctatione Turrenius sese periculo subducendi, & Cæsareos ex Allaticis hybernis expellendi & prope Mulhusium cædendi opportunitatem nanciscabatur: Verum in Belgio ad Mosam Cæsarei Hispanis juncti ductore Soucheffio cum Gallis ad Senefsam oppidum pugnam iniere, qua dimicantium ardore magis pertinacem, mutua stragemagis cruentam, ac successu magis ancipitem vix illius ævi Annales memorant: Cæsa fuere utrinque ferme duodecim millia, atque ex Belliducibus vix ullus sine glorioso vulnere campo excessit. Tandem nocte prælium dirimente, Gallisque ad tutiora sese recipiendi spatium suppeditante Arasionensis Dux Aldenardam cingere, Hispani vero unacum Cæsareis Condaëum, qui ad liberandam hanc urbem accurrerat, ad prælii necessitatem compellere statuunt. Educitur exercitus, prælium decernitur, inopinato autem Sou-

Souchesius relictis aliquot tormentis Sæc. XVII. A. C. 1674.
 cum suo agmine abscedit, caussatus, locum, quem ad pugnam delegissent, nimis iniquum esse: igitur aut malæ fidei, aut pertinaciæ insimulatus, in Moraviam exulare, a Cæsare jussus est. Non deerant, qui id a Souchesio factum crederent, non proprio, sed alieno, & quidem Lobkovicii Principis, ac primi Cæsarei Ministri instinctu, qui Austriæ Imperium ab Hispania dividere, Bellumque pro Batavis initum contra Gallos finire, constitutum decretumque habebat: Hæc suspicio haud parum firmabatur insolito præfati Ministri casu; quamvis enim paulo ante Cæsaris animum velut pro arbitrio moderaretur, ac in Aula & consilio primus esset, die tamen decima octava Augusti, cum pro more sanctiorem Senatum ingredi vellet, a Prætorianis prohibebatur, eique Hocherus Cancellarius scriptum ferale porrigebat hujus tenoris: *Lobkovicus jam nunc dignitate, omnibusque muniis exutus, Aula & Vienna intra triduum facessat, Raudnixii in Bohemia privatam vitam degat, & si proscriptionis causam quaesierit, ac cum quopiam literarium commercium habeat, vel non illico pareat, Principis dignitate, fundis, ipsaque vitaluat.* Perlecto hoc scripto Lobkovitius velut fulmine

Sæc. XVII. tactus, pransum ad Emericum Viennæ
 A.C. 1674. Episcopum iverat, ubi tamen auri
 velleris torquem exuere iustus, die vi-
 gesima ejusdem Mensis Equitum cen-
 turia cinctus Vienna Bohemiam inter
 acerba petulantis plebis ludibria de-
 portabatur. Vera gratiæ amissæ caus-
 sa inter Aulæ mysteria in hanc asque-
 diem delitescit, haud levem tamen
 fuisse, hæc Cæsaris alioquin mitissimæ
 verba indicabant: *nunquam majori vo-
 luptate cuidam, quam huic proscriptio-
 sententiæ subscripsimus: quocirca haud
 accedere possum iudicio cujusdam re-
 centioris Leopoldinæ Vitæ Scriptoris, qui
 hujus Ministri casum evenisse scribit
 Cæsareæ Junonis ob iram, & spreæ
 formæ injuriam. Vero autem similis
 videtur, quod Lobkovitius clam Gal-
 lis favorit, Cæsarisque arcana Gra-
 monvillio Franciæ Oratori vel ipso ve-
 Ferrius, quem a secretis epistolis ha-
 buit, manifestarit, necnon cum Ele-
 manno & Guilielmo Fürstenbergiis co-
 spirarit: Ut res se habuerit, id tamen
 certum est, quod eodem hoc anno d-
 vix non eodem Mense, quo Lobkovit-
 tius Cæsaris gratia excidit, summo
 Pontifici supplicium, quod Cæsar de
 præfato Principe Guilielmo sumere
 decreverat, manifestatum, præpe-
 tumque fuerit; cum enim hic Minist-
 rus*

hujus sententiæ a sanctiore Senatu sub-
scriptæ, & contra Fürstenbergium
suum Cognatum pronuntiatæ tabulas,
an ex incuria, vel industria, in cubiculo
suo omnibus obvias reliquisset. Ferrius
illis perlectis mox concubia adhuc nocte
ad Apostolicum Pontificis Nuntium
contendit, totamque rei seriem ape-
ruit: quo comperto Nuntius summo
mane obtenta alloqui copia Cæsarem
summi Pontificis nomine interpellabat,
ut Fürstenbergium utpote Ecclesiasti-
cum non a profana Curia damnari per-
mitteret. Igitur Cæsar suum unicui-
que tribuere assuetus, sententiæ quidem
executionem suspendi præcepit, & con-
testata obstrictaque Principis ac Chri-
stiani fide, Guilielmo vitæ veniam pol-
licitus est, ea tamen lege, ut Nuntius,
quo pollice sibi hoc arcanum fuisset in-
dicatum, manifestaret: Nec tergiver-
satus Papæ Nuntius, Cæsari auctorem
detexit; mox igitur Ferrius in carce-
rem raptus est, quem tamen nec cru-
ciatus nec tormenta ad prodenda Heri
sui consilia pertrahere poterant: Insu-
per Fürstenbergii ruinam alii adscri-
bunt imperioso suo ingenio, immodicæ
oris intemperantiæ, & asperæ dicaci-
tati, qua inter alia non raro dicebat:
*Cæsari unum VII. plus nocere, quam
Turcas, intelligens, Ungaros, Jesuitas*

Sæc. XVII & Judæos (*), per quos Cæsaris æra-
 A. C. 1674. rium exhauriri ajebat, in se tamen va-
 tiniana Aulicorum, plurimumque odia
 accerlebat.

§. CII.

Quorumdam scriptorum Catholicorum
 mors & lucubrationes.

Du Pin Bibl. des Auth. Eccl. Siecl. XVII. Colomes. Gall. orient. Amel. Mem. Hist. tom. 2. Vid. supra l. 205. §. 6. p. 23. & p. 25. §. 7. Obiere hoc anno ex Scriptoribus Ca-
 tholicis nonnulli, quorum lucubra-
 tiones quamdam Ecclesiæ utilitatem
 procurarunt, atque inter eos primas
 recurrit Valerianus Flavigni Parisiensis
 Doctor, qui in Biblia Polyglotta de le
 Jay annotationes scripsit unacum epi-
 stola ad Franciscum Fleury Canonicum
 in qua eidem pro sua vehementia, ju-
 veni potius, quam veterano Doctri-
 congrua, acriter Pentateuchum Samar-
 tanum, & hebraici textus neglectum ex-
 probrabat, sibi vero Abrahamum Elche-
 lensem, Gabrielem Sionitam, Morinum
 aliosque in suum caput accerlebat.
 quanta autem violentia adversus the-
 sis Claromontanam declamarit, jam
 supra meminimus. Insuper thesaurum Lu-
 dovici de Cleve, qui Episcopatum a
 Sacerdotio distinctum non esse Sacre-

(*) Die Ungarn, Juden und Jesuiten, raub-
 dem Kaiser alle seine Güter.